

Curtea Supremă de Justiție
D E C I Z I E

06 aprilie 2022

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte:	Nadejda Toma
Judecători:	Liliana Catan
	Iurie Diaconu

a examinat, în camera de consiliu, fără citarea părților, admisibilitatea în principiu a recursului în anulare declarat de petiționarul Moroșan Gheorghii, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 28 decembrie 2021,

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 04.08.2021-18.11.2021;

Instanța de recurs: 09.12.2021-28.12.2021;

Instanța de recurs în anulare: 28.03.2022- 06.04.2022.

c o n s t a t ă:

1. La data de 04.08.2021 Moroșan Gheorghii, în baza art. 313 Cod de procedură penală a contestat ordonanța procurorului în Procuratura raionului Drochia, Serghei Grosu, din 18.03.2021 privind refuzul în începere a urmăririi penale și ordonanța de respingere a plângerii din 08.07.2021 emisă de Procurorul adjunct-interimar al Procurorului-șef al Procuraturii raionului Drochia Sergiu Marcauțan.

Prin încheierea Judecătoriei Drochia, sediul Central din 18 noiembrie 2021 s-a respins ca vădit neîntemeiată plângerea depusă de petiționarul Moroșan Gheorghii privind anularea ordonanței din 18.03.2021 privind refuzul în începerea urmăririi penale și a ordonanței de respingere a plângerii din 08.07.2021.

2. Legalitatea încheierii a fost contestată cu recurs de către petiționarul Moroșan Gheorghii, prin care a solicitat anularea încheierii, cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care încheierea și ordonanța procurorului din 08.07.2021 să fie anulate, cu dispunerea efectuării unui control obiectiv, multilateral și sub toate aspectele.

În motivarea recursului, s-a indicat că nu este de acord cu încheierea Judecătoriei Drochia sediul Centrai din 18 noiembrie 2021, deoarece cauza penală nu a fost cercetată obiectiv și multilateral.

3. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 28 decembrie 2021, a fost respins recursul declarat de petiționar, cu menținerea încheierii contestate fără modificări.

4.1 În motivarea concluziei sale, instanța de recurs a menționat că, nu a fost stabilit faptul ilegalității ordonanței din 18.03.2021 emisă de procurorul în Procuratura raionului Drochia privind refuzul începerii urmăririi penale, precum și nu a fost stabilit faptul ilegalității ordonanței din 08.07.2021 privind respingerea plângerii petiționarului Moroșan Gheorghi, întrucât la adoptarea acestor ordonanțe au fost respectate întocmai prevederile art. 19 alin. (3) și 254 Cod de procedură penală.

Instanța de recurs a considerat că corect s-a concluzionat faptul că organul de urmărire penală a cercetat sub toate aspectele, complet și obiectiv circumstanțele invocate în plângerea depusă de petiționar și a întreprins toate măsurile prevăzute de lege pentru a evidenția circumstanțele care dovedesc că afirmațiile și argumentele petiționarului nu corespund adevărului și sunt declarative. Or, pe caz au fost efectuate investigații, cu cercetarea sub toate aspectele a circumstanțelor cauzei, prin prisma invocărilor petiționarului.

În cazurile în care ordonanța de neîncepere a urmăririi penale și clasarea procesului penal a fost adoptată legal, reluarea cercetării poate avea loc numai dacă apar fapte noi sau recent descoperite ori un viciu fundamental în cadrul urmăririi penale a afectat hotărârea respectivă. În plângerea înaintată petiționarul nu s-a referit la existența unor fapte noi, recent descoperite sau la careva vicii fundamentale, care ar fi influențat ordonanțele procurorilor, nu a indicat nici ce drepturi și libertăți i se pretindeau a fi încălcate.

Prin prisma art. 100- 101 Cod de procedură penală. Instanța de recurs a concluzionat că, la adoptarea hotărârii procurorul era în drept să aprecieze probele acumulate din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor. În cazul dat procurorul la emiterea ordonanței privind refuzul în începerea urmăririi penale a apreciat fiecare probă acumulată adoptând o hotărârea legală și întemeiată, iar afirmațiile petiționarului poartă un caracter declarativ și lipsit de suport probatoriu.

Subsecvent, instanța de recurs nu a atestat încălcarea din partea organelor de drept a accesului liber la justiție stipulat în art. 20 al Constituției RM, mai mult ca atât, pretinsa sustragere invocată de Moroșan Gheorghi a fost apreciată abstractă, fără acoperire de probatoriu elocvent, fiindcă soarta juridică a bunurilor pretinse a fi sustrate urma să se decidă de instanța civilă de vreme ce organul de urmărire penală nu avea competență de a decide care bunuri au aparținut soților înainte de încheierea căsătoriei și care erau cele care au fost dobândite de ei în timpul căsătoriei în baza unui contract de donație, prin moștenire sau în alt mod cu titlu gratuit și, respectiv, erau proprietatea exclusivă a soțului căruia i-a aparținut sau care le-a dobândit. Totodată, bunurile fiecăruia dintre soți puteau fi declarate proprietate a lor comună în devălmășie dacă se constata că în timpul căsătoriei s-au făcut din mijloacele lor comune investiții care au sporit simțitor valoarea acestor bunuri, în privința cărui segment civil organul de urmărire penală nu avea competența de a hotărî.

4.2 În conformitate cu prevederile art. 466 Cod de procedură penală, hotărârea instanței de recurs a devenit irevocabilă.

5. Împotriva deciziei instanței de recurs, petiționarul Moroșan Gheorghe a declarat recurs în anulare, prin care solicită casarea deciziei Curții de Apel Bălți din 28 decembrie 2021 și a încheierii Judecătorei Drochia, sediul Central din 18 noiembrie 2021.

În motivarea recursului a invocat dezacordul cu soluția instanței de recurs, argumentând din punctul său de vedere cele întâmplate, indicând lipsa cercetării detaliate a materialelor cauzei de către ofițerii organului de urmărire penală.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

Hotărârea judecătorească irevocabilă, împiedică redeschiderea procesului penal cu excepția cazurilor când fapte noi ori recent descoperite sau un viciu fundamental în cadrul procedurii precedente sunt de natură să afecteze hotărârea pronunțată.

În cauza deferită judecării o atare eroare nu a fost constatată de către Colegiul penal.

Or, Colegiul reiterează că dispoziția art. 453 alin. (1) Cod de procedură penală, stipulează exhaustiv care sunt temeiurile de declarare a recursului în anulare, și anume, că hotărârile irevocabile pot fi atacate cu recurs în anulare în scopul reparării erorilor de drept comise la judecarea cauzei, în cazul în care un viciu fundamental în cadrul procedurii precedente a afectat hotărârea atacată, inclusiv când Curtea Europeană a Drepturilor Omului informează Guvernul Republicii Moldova despre depunerea cererii, iar alin. (2) al aceluiași articol, prevede că, recursul în anulare este inadmisibil dacă nu se întemeiază pe temeiurile prevăzute în prezentul articol sau este declarat repetat.

Conform art. 456 alin. (1) coroborat cu art. 432 alin. (2) pct. 1) Cod de procedură penală, Colegiul penal decide inadmisibilitatea recursului în anulare înaintat, în cazul în care se constată că acesta nu îndeplinește cerințele de conținut prevăzute de art. 455 Cod de procedură penală.

În textul art. 455 alin. (2) Cod de procedură penală, se specifică cerințele cărora trebuie să corespundă cererea de recurs în anulare, în special este descris conținutul acesteia. Norma procesuală reglementează obligația recurentului de a aduce în textul recursului argumentarea ilegalității hotărârii atacate, cu indicarea expresă a temeiurilor prevăzute de art. 453 Cod de procedură penală.

Prin urmare, instanța de recurs remarcă faptul că, dreptul de a declara recurs în anulare, poate fi exercitat numai în privința hotărârilor judecătorești prin care a fost judecată cauza penală în fond, adică hotărârile irevocabile de condamnare, de achitare sau de încetare a procesului penal, după epuizarea căilor ordinare de atac, reglementate de Capitolul IV, Secțiunea I și Secțiunea II ale Codului de procedură penală – adică calea apelului și recursului ordinar.

Analizând dispozițiile legale expuse mai sus în raport cu speța, se constată că chestiunea care a fost examinată de către prima instanță și, ulterior de către instanța de recurs, prin care a fost menținută încheierea judecătorești de instrucție, adoptată

în ordinea reglementată de art. 313 Cod de procedură penală precum, nu sunt susceptibile de a fi atacate, nu cad sub incidența categoriilor de hotărâri irevocabile prevăzute la alin. (1) art. 452 Cod de procedură penală, ce poate fi contestată cu recurs în anulare la Curtea Supremă de Justiție, iar recursul declarat împotriva acesteia este inadmisibil, deoarece o asemenea hotărâre nu este susceptibilă de a fi atacată cu recurs în anulare.

Cele enumerate supra indică că, respectivul recurs în anulare, în aspectul nominalizat, adică fiind declarat împotriva unor hotărâri judecătorești irevocabile, dar prin care nu a fost soluționat fondul cauzei penale, nu are suport legal.

În asemenea condiții, Colegiul penal conchide că titularul recursului nu a respectat cerințele legale cu privire la întocmirea unei cereri de recurs în anulare, ignorând prevederile art. 455 Cod de procedură penală în acest aspect.

7. În conformitate cu prevederile art. 431 alin. (2), art. 432 alin. (2) pct. 1), art. 453, 456 Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului în anulare declarat de către petiționarul *Moroșan Gheorghi*, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 28 decembrie 2021, deoarece nu îndeplinește cerințele de conținut.

Decizia este irevocabilă, pronunțată la 26 mai 2022.

Președinte:

Nadejda Toma

Judecători:

Liliana Catan

Iurie Diaconu